

ORYANTALİST POSTMODERNİZM, İSLAMOFOBİ, FRANSIYAZ BASINI: “YENİ ANTİSEMİTİZME KARŞI MANİFESTO” SONRASI YAYINLANAN HABERLERİN *LE MONDE*, *LE PARISIEN*, *LE FIGARO* GAZETELERİ ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

Ebru DAVULCU*

ÖZ

İslamofobi, literatürde ilk kullanıldığı 1997 yılından bu yana incelendiğinde, özellikle terör olayları ile ilişkilendirildiği görülecektir. Gerek Sovyetler Birliği'nin dağılması ile Batı'nın varlığını üzerinde konumlandığı düalist yapıyı yeniden kurma çabası, gerekse postmodernizm ile kimliklerin hiyerarşik bir sıralama yerine, yan yanılığının tercih edilmesi anlayışı sonucu Batının geliştirdiği statü katmanlaşması meselesi, islamofobinin varlığına anlam kazandırmaktadır. Bu çalışmada, oryantalist postmodernizm, islamofobi, medya ilişkisi Fransa'da çıkan *Le Parisien* gazetesinde 22 Nisan 2018 tarihinde yayınlanan “Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto”dan sonra yayınlanan haberler üzerinden ortaya konmak istenmiştir. Araştırmada öncelikle, literatür taraması ile postmodernizm, postmodernizmle değişen kimlik anlayışı, postmodernizm ve İslamiyet, oryantalist postmodernizm ve islamofobi, Fransa'da islamofobi ve medyada görünümleri tartışılmıştır. Ardından da Fransa'da en çok takip edilen liberal sol gazete *Le Monde*, sağcı *Le Parisien* ve muhafazakar sağ gazete *Le Figaro*'da bir hafta süre ile, 22 Nisan-29 Nisan 2018 tarihleri arasında yayınlanan haberler içerik çözümlemesine tabi tutulmuştur. İçerik çözümlemesi ile yapılan istatistiki bilgilendirmenin yanı sıra, nitel değerlendirmeler de yapılarak çalışmada derinlemesine bir inceleme gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Araştırma sonucunda, *Le Monde*, *Le Figaro*, *Le Parisien*'de yayınlanan haberlerin temaları, haberlerde kullanılan başlık, spot, görsel argüman ve kaynaklar ile antisemitizm ve İslamiyet arasında bir bağ kurulduğu, gazetelerin İslamiyet'i antisemitizmin tetikleyici unsurlarından biri olarak gösterdiği ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: İslamofobi, Postmodernizm, Fransız Basını, *Le Monde*, *Le Figaro*, *Le Parisien*

ORIENTALIST POSTMODERNISM, ISLAMOPHOBIA AND FRENCH PRESS: EVALUATION OF “MANIFESTO AGAINST NEW ANTI-SEMITISM” NEWS BASED ON *LE MONDE*, *LE PARISIEN*, *LE FIGARO* NEWSPAPERS

ABSTRACT

It is observed that islamophobia, which refers to the unsubstantial fear with respect to Islam, has been associated with terrorist incidents since its first usage in the literature in 1997; in this sense, western world has been manipulated with regard to Islam within the framework of this concept. Western-based status stratification issue, which has taken place by virtue of the Western world's attempt to restore the dualist structure on which Western world positions its existence following the disintegration of USSR as well as the understanding regarding non-hierarchical existence of identities with postmodernism instead of hierarchical sequence of identities, has enabled us to understand islamophobia in the light of these issues. Within the scope of this study, the multilateral relationship among the orientalist postmodernism, islamophobia and media has been evaluated based on the news following the “Manifesto against New Anti-Semitism” which was published in *Le Parisien* on the date of April 22, 2018. First of all, within the context of this study, along with the literature review, a number of issues have been discussed such as postmodernism, changing perceptions of identity by virtue of postmodernism, postmodernism and Islam, orientalist postmodernism and islamophobia, islamophobia in France as well as its reflections in the media. Subsequently; news, which were published in *Le Monde*, *Le Figaro* and *Le Parisien* spanning the period of one week between the dates of 22 April – 29 April 2018, were evaluated in the light of content analysis. An in-depth research within the body of this study has been carried out with the help of statistical briefing by virtue of the content analysis as well as qualitative evaluations. Research result with respect to this study puts forward that themes, titles, spots, visual arguments and resources, which are used in the news belonging to *Le Monde*, *Le Figaro* and *Le Parisien*, point out a parallel link between anti-Semitism and Islam.

Key Words: Islamophobia, Postmodernism, French Press, *Le Monde*, *Le Figaro*, *Le Parisien*

* Dr. Öğretim Üyesi, Erciyes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü, eakbaba@erciyes.edu.tr

GİRİŞ

22 Nisan 2018 tarihinde Fransız *Le Parisien* gazetesinde bir manifesto yayınlanmıştır. Bu manifesto, “Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto” adını taşımaktadır ve aralarında eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, üç eski başbakan, seçilmiş milletvekilleri, sanatçılar ve aydınlar başta olmak üzere yaklaşık 300 kişi tarafından imzalanmıştır. Manifestoyu hazırlayan kişi, birçok Müslüman’ın en azından kimi yayınlarını yakından tanıdığı bir isimdir: Philippe Val. Philippe Val, İslam Peygamberi Hz. Muhammed’in karikatürlerini basan *Charlie Hebdo* dergisinin haber editörlüğünü ve yöneticiliğini, bu karikatürlerin yayınlandığı dönemde yapan isimdir.

Bu manifesto, gerek Fransa’da gerekse diğer Batı ve Doğu ülkelerinde geniş yankı bulmuştur. Medya bu manifestodan bahsetmiş, yürüyüşler düzenlenmiştir. Çünkü manifestoda, Fransa’da ardışık olmayan zamanlarda Müslümanlar tarafından öldürülen 11 Yahudi kökenli vatandaş örnek gösterilerek, buna sebep olan ayetlerin Kuran-ı Kerim’den çıkarılması istenmektedir. Fransa Batılı bir ülke olarak, bir manifesto ile Yahudi cinayetlerini Kuran-ı Kerim ile özdeşleştirmiştir. Bu tutum, İslam’ın bir bütün olarak terörizmle ilişkilendirildiği 11 Eylül saldırılarından farksızdır ve akıllara bir süredir literatürde olan islamofobi meselesini getirmektedir.

İslamofobi, kelime anlamı itibariyle İslam’a karşı temeli olmayan korku manasını taşır; ancak literatürde ilk kullanıldığı 1997 yılından bu yana incelendiğinde, özellikle terör olayları ile ilişkilendirildiği görülecektir. Batının İslamiyet’e karşı geliştirdiği bu tutumun ardında siyasi, ekonomik, toplumsal ve psikolojik etmenler yatmaktadır. Bu etmenlerden biri, Sovyetler Birliği’nin dağılması ile bozulan, Batı’nın varlığını üzerinde konumlandığı düalist yapıyı yeniden kurma çabası çerçevesinde, komünizm yerine siyasi İslam’ı geçirme planı ve uygulamasıdır. Diğer bir etmen ise, postmodern dönemde İslamiyet’in özellikle kimlikler bazında yeniden değer görmesine karşı geliştirilen tepkidir. Postmodern dönemde, ötekileştirilerek itilen kimlikler yeniden çağrılmıştır. Postmodernizm, dayandığı farklılık ve çoğulluk esaslı yapısı itibariyle tüm kimliklerin yan yanlığını kabul eder. Bu durum İslami kimliği de etkilemiştir. Ancak, Batı’da özellikle uluslararası göç akımı nedeniyle farklı kimlikler fiziksel olarak da yan yana gelince bir tepki mekanizması olarak statü katmanlaşması devreye girer. Kendinden olmayanın dışlandığı, kabul edilmediği statü katmanlaşması, kültürel sermayenin korunması için önemli kabul edilir.

Batının islamofobik söylemlerini kitlelere ulaştırdığı mecralardan biri, medyadır. Medya kullanılarak İslamiyet’e ve İslami ülkelere karşı uygulanan politikalara meşruiyet kazandırılmak ve kamuoyu oluşturulmak istenmektedir. Müslümanların daha az nüfusa sahip olmaları ve kamu platformlarına daha az ulaşma imkanlarının bulunması ise, onları kendilerine karşı yöneltilen suçlamalar karşısında zor durumda bırakmaktadır (Sajid, 2005, www.pij.org).

Bu çalışmada, öncelikle postmodern oryantalizm, islamofobi, yazılı basın ilişkisini değerlendirmek için literatür taraması yapılmış, Fransa’da yazılı basında islamofobinin görünümüne değinilmiş, ardından 22 Nisan 2018 tarihinde *Le Parisien*’de yayınlanan “Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto” sonrasında yayınlanan haberler üzerine bir inceleme yapılmıştır. Fransa’da en çok takip edilen liberal sol gazete *Le Monde*, sağcı *Le Parisien* ve muhafazakar sağ gazete *Le Figaro*’da yayınlanan haberler, haberlerin en çok yayınlandığı 22 Nisan-29 Nisan 2018 tarihleri arasında bir hafta süre ile incelenmiştir. Haberler incelenirken içerik çözümlemesi yapılmış, belirlenen kategorilerle haberlerde en çok kullanılan tema, haber başlık, spot ve ana metin ve görsellerde İslamiyet ve antisemitizm arasında bir ilişki kurulup kurulmadığı, kuruldu ise bu ilişkinin sıklığı, haberde kimin kaynak olarak kullanıldığı, bunun sıklığı istatistikî olarak belirlenmiştir. Çalışmada yalnızca istatistikî bir çözümleme yapılmamış, nitel değerlendirmelerde de bulunulmuştur. Kuran-ı Kerim’i Yahudi cinayetleri ile özdeşleştiren manifestonun yazılı basında yer alma biçimini tahlil eden ve betimleyici nitelik taşıyan bu çalışma, islamofobinin yaygınlaşması ile Fransız basını ilişkisi ortaya koymaya çalışan bir örnektir.

POSTMODERNİZM VE İSLAM

Postmodernizmi bir kavram olarak ilk kullananlardan biri, Arnold Toynbee’dir. Toynbee daha 1934’te yazmaya başladığı *Bir Tarih Çalışması* adlı eserinde, “Postmodern çağ” kavramsallaştırmasını yaparak, Batı’nın karanlık, orta ve modern çağlardan sonra 1875’ten itibaren Postmodern çağa girdiğini belirtir

(Wakchaure, 2012, s. 2). Aynı eserin 5. cildinde ise, modern çağın 1914-1918 arasında sona erdiğini ve postmodernin biçimlenmeye başladığını belirterek daha evvelki zamanlamayı biraz değiştirir (Toynbee, 1961, s. 43). Bu tarihlerden sonra da postmodernizm; sanatta, mimaride, felsefede, sosyolojide, politikada, bilimde ve dinde; kısacası toplumu ilgilendiren her alanda karşılığını bulur. Postmodernizm özü gereği, hakikatin parçalanmışlığına inanır. Tek ve evrensel bir hakikat yoktur; hakikat insanlara göredir. Postmodernizmin temel argümanını oluşturan bu parçalanmışlık, dine ve daha da özelden İslamiyet'e iki farklı şekilde etki eder. Bunlardan ilki, ötekileştirilen dini kimliklerin yeniden vurgulanmasına ilişkindir*.

Jameson, postmodernizm ile birlikte dinin öneminin arttığına değinir. Din bu dönemde, çok kültürlülük ilkesi doğrultusunda kendisine daha çok geleneksel, tinsel, kültürel alanda yer bulmuştur. Postmodernizm yalnızca ilahi dinlerin değil, farklı dinsel mezheplerin dahi geri dönüşünü belirleyen önemli bir dönemeçtir (Jameson, 2011, s. 510). Bu dönemeçte modernizmin koyduğu hiyerarşi geride bırakılır. Çünkü bu hiyerarşi bir baskı aracıdır. Postmodernizmde bu nedenle yan yanalık esastır. Böylece bir yandan alt-üst kültür, doğru, hakikat bakımından ayrımlar reddedilir; öte yandan da hiçbirinden daha gerçek olmayan dinler ve bunun yanında kültür ve felsefeler sıralanır. Bunların doğruluk iddia alanı ise, kendi sınırları içerisinde kabul edilir; diğerleriyle karşılaştırılmaz (Tekin, 2015, s. 19).

Gülalp kimlikler alanında yaşanan bu değişimle ilgili olarak, postmodern dönemde sorunsallaştırılan çağdaş medeniyet kavramının yerine, geleneksel bilginin ve otantik kimliklerin geçtiğini belirterek bir açıklama üretir. Daha sonra da otantik kimlikler çağında kimsenin İslamcılardan daha otantik olamayacağını ifade ederek bu dönemde, İslamcı hareketin kendisini göstermeye başladığını ve yaygın bir destek bulacağını açıklar (2003b, s. 14).

İslami hareket, yeni dünya düzeninin siyasi ve kültürel problemlerine, çözümler üretmek bakımından dikkate alınması gereken siyasi-ideolojik bir harekettir. Bu hareketin dünya meselelerine dair ürettiği çözüm önerilerinin bütünselliği, modernite ideolojisinin gerileyişini memnuniyetle karşılayan, Müslüman kimliğini ve bu kimliğe yaslanan dini motifleri söyleminin merkezine yerleştiren ideolojik bir duruşa sahip olmasından kaynaklanmaktadır (Gülenç, 2011, s. 128).

Bunun yanında bir inceleme yapıldığında, İslamcı hareketin destek bulduğu ve oluşturduğu literatürün, postmodern literatürle ilerleme anlayışının, doğunun geri-batının ileri görülmesinin, bilim ve teknolojinin, kontrolcü modern devletin eleştirilmesi bakımından benzerlikler gösterdiği de görülecektir (Gülenç, 2011, s. 129-132): İslamcı anlayış ilerleme anlayışını, modernizmin kapitalist düzen ile birlikte ekonomik olarak birikime dayalı yapısından ve aklın mutlaklaştırılması sebebiyle yaşanan ahlaki çöküntüden yola çıkarak eleştirir. Yine geleneksel modern ideolojinin her kültürün eşit olmadığı vurgusunu yapması ve bu bağlamda maddenin temsili Batı'nın, Doğu'ya göre daha üstün görülmesi gerektiği tezini sunması da İslamcılarca eleştirilir. Modern bilim ve teknolojinin eleştirisi ise, doğayı hakimiyet altına almak amacıyla otoriter bir çabanın hizmetine girmelerinden kaynaklanır. Modern devlet de insan hayatının her alanını kontrol etmek istemesi ve insanı kitleselleştirerek yalnızlaştırması dolayısıyla tenkit edilir.

Bununla beraber, İslamcılık ve postmodernizm arasındaki benzerlikleri ortaya koymak, ikisinin aynı şey olduğunu söylemek manasına da gelmez. Postmodernizm gibi İslamcılar da modernizmi eleştirmiş, modernist kabullerin içine düştüğü kriz ortamında bu eleştiriler kabul görmüştür. Ancak, İslamcılar modernizmi maddeci putperestlik ve ahlaki yozlaşma gibi nitelendirmelerle eleştirmişlerdir (Gülalp,

* Postmodernizm ve hakikatin parçalanmışlığı ilkesi, çoğulculuğun ve bundan yola çıkılarak farklı kimliklerin eşdeğer görülmesi bakımından önemlidir. West, postmodern dönemde farklılığın kendi kimliklerinin güvenliği adına reddi, değersizleştirilmesi, ötekine indirgenmesine karşı çıktığını açıklar. Bu dönemde söylemler, kültürler, mücadele ve sesler çoğunun güvence altına alınması gerekli görülür (2008, s. 339-340). Postmodern dönemde, farklılıklar içermeye ya da özdeşleşme şeklinde değil, (Connor, 2001, s. 349) ayrı ayrı ve mutedil bir biçimde yönetilmek istenir. Bu anlayış, dini kimliklere de etki eder.

2003a, s. 133). Postmodernizm ise, modernizm ile insan merkezli evren düşüncesinden hareketle aynı yöne sahiptir. Postmodernizmin modernizm eleştirisi, modernizmin evrenselci iddialarına ilişkindir. Postmodernizm, aydınlanmacı aklı tenkit ederek, modernizmin kimlikler üzerindeki tekeli anlayışına karşı çıkar. Bu bakımdan İslamcılık hem postmodernizmin eleştirilerini paylaşır hem de postmodernizmin tekilci ve nihilist yaklaşımının ötesine geçer (Gülenç, 2011, s. 128-129).

Postmodernizmin parçalı yapıya ilişkin vurgusunun İslamiyet'e yaptığı etkinin ikincisi, bu parçalı yapının hakikatle olan bağına dayanır. Tüm vahyi dinler, evrensel dini bir hakikat üzerine kuruludur. Postmodernizm ile birlikte hakikatin reddedilmesi ve göreceli hale gelmesi, tüm vahyi dinleri yerinden eder (Tekin, 2015, s. 16). İslamiyet de bu yerinden edilmişlikten payını alır. Postmodernizmin dini tekil insana hapsedmesi ile İslamiyet'in bütüne yaptığı vurgu arasında ontolojik olarak kapatılması imkansız fark vardır. Hakikatin göreceliliği, İslamiyet'in tevhid inancının tam aksini yönünde konumlanır.

Bu konuda Baudrillard daha da ileri gider ve tanrının varlığını dahi sorgular. Teknolojik gelişmelerle birlikte, imaj ve gerçeklik arasındaki bağın kopması, imajın gerçekliğin yerini alması üzerine düşünürken Baudrillard, ikonastlardan bahseder ve Tanrının da simulakrlar aracılığı ile varolduğunu belirtir (2011, s. 18-19). Tekin bu noktada, Baudrillard'ın açıklamasının Tanrıyı insan imgeleri ile üretilen bir varlık haline getirdiğini ve yine hakikat üzerine odaklanırlarsa, tanrının hakikati buyurmaktan uzaklaştırdığını açıklar (2015, s. 17).

Bu bağlamda, postmodernizmin ve çok parçalı yapısının, vahyi dinlerin evrensellik ve birlik anlayışını sorgulaması, yerle bir etmesi bakımından olumsuz bir etkisi olmuştur. Bununla beraber postmodernizm, modern dönemde ötekileştirilen, baskı altında tutulan dini kimliklerin ön plana çıkmasını da sağlamıştır. Yalnız burada gözden uzak tutulmaması gereken bir nokta var: Postmodernizm ile birlikte kendisini gösteremeye başlayan kültürel kimlik kavgaları. Gülalp, Postmodern dönemde küreselleşme ile birlikte modern döneme egemen olan ve birbirleriyle rekabet içinde olan ulus ve sınıf temelli kimlikler arasındaki çatışmanın yerine geçen kültürel kimlik kavgalarının bir statü katmanlaşmasından kaynaklandığını açıklar. Bu katmanlaşmanın hem sebebi hem de sonucu toplumsal olarak içe kapanmadır. Kısacası "sizden olmayanı" aranıza almazsınız. Böylece sahip olunan kültürel sermayeye dayalı statüyü korumuş olursunuz (Gülalp, 2003a, s. 122-126). Bu çerçeveden bakıldığında, modernizm ile birlikte çıkmaza girdiği düşünülen dini kimlikler –Müslümanlar– için bir kurtarıcı olarak görülen postmodernizmin, statü katmanlaşması nedeniyle, ötekileştirilen kimliklerin yeniden değer görmesini sağlayacağından kuşku duymak gerekir. Daha çok savaşlar, göçler ve yaşanan ekonomik bunalım nedeniyle içinde buldukları zor durum ekseninde Müslümanların, özellikle son 20 yılda Batı tarafından itibarsızlaştırılması çabaları, bu katmanlaşma ile ilgili olarak ele alınabilir.

ORYANTALİST POSTMODERNİZM VE İSLAMOFOBİ

1980'li yıllarda değişmeye başlayan dünya düzeni, bu değişimi somut bir biçimde 1990'lı yılların başında göstermiştir. Dönemin ABD Başkanı Bush, 1991'de Körfez Savaşının başlamasıyla koşut bir biçimde amaçlarının yeni bir dünya düzeni kurmak olduğunu açıklamıştı. Soğuk savaş döneminin bitmesi ve dünyanın tek kutuplaşması ile birlikte kapitalist politikaların farklılaştığı, neo-liberal politikaların hakim olmaya başladığı bir dönem yaşandı (Gülenç, 2011, s. 122). Kendisini ekonomik, toplumsal, kültürel, siyasi alanda gösteren bu büyük değişimin sonuçlarına ilişkin ise, uluslararası bir yana bırakarak medeniyetler arasındaki ilişki üzerine düşündüren bir kuram oldukça dikkat çekti. Bu kuram Samuel Huntington'un "Medeniyetler Çatışması" kuramı idi.

90'lı yılların başından günümüze uluslararası gelişmelerin seyrine bakıldığında, komünizm ve kapitalizm arasında bir sürtüşmenin varlığı kendisini hakikaten hissettirmez. Hatta dünya üzerinde komünist rejim altında hükümünü sürdüren devletlerin de –Küba, Kuzey Kore, ve Çin'de son dönemde yaşanan siyasi ve ekonomik gelişmeler dikkat çekmektedir.– kapitalist sisteme hızlı ya da yavaş entegre olmaya başladığı da görülür. Bu bakımdan Huntington'un tezi, son yıllarda yaşanan kültürlerarasındaki çatışma ve karmaşayı çözümlenmek bakımından araştırmacılara kapı aralamaktadır.

Huntington tezinde insanların, toplumların doğası gereği çatışmacı olduklarından söz eder ve yenedünyada yaşanacak çatışmaların taraflarının medeniyetler olacağını belirtir (2005). İnsanların kendilerini diğer türlerden ayırt etmesini sağlayan medeniyet, sahip olunan en yüksek kültürel

gruplaşma ve en geniş kimlik seviyesini tanımlamaktadır (Huntington, 2006, s. 25; Huntington, 2005, s. 50). Huntington insanların kimliklerini etnik ve dini terimlerle tanımladıkça, farklı etnik ve dini kimlikler arasındaki farkın belirginleşeceğini ve biz ve onlar ikileminin göz önüne çıkacağını belirtir (, 2006, s. 30).

Biz ve onlar arasındaki ikilem, yalnızca kimliklerinin kendilerini tanımlamaları ile de ortaya çıkmaz. Tarafların birbirlerini tanımlama çabaları da medeniyetler arasındaki farkları ve biz ve öteki ayırdımını belirginleştirir. Batı ve Doğu arasındaki bu ayırımın tarihi yüzyıllar öncesine dayanır. Oryantalizm, bu konuda ortaya atılmış önemli bir tezdır ve Huntington'un medeniyetler çatışması kuramını, Batı ve İslam karşıtlığı çerçevesinde ele almak için değerlidir.

Oryantalizm Doğuyu tanımlama çabasıdır. Doğu, batının en büyük ve en eski sömürgesidir. Ayrıca Batı için ötekinin en derin ve ısrarlı simgesidir. Oryantalizm, Doğuyu kültürel ve ideolojik kurumları, bu kurumların yarattığı sözcükler, imgeler ve doktrinlerle bezenmiş bir söylem yoluyla algılamaktır. Bu söylemler aracılığıyla Doğu yeniden yapılandırılacak, üzerinde otorite kurulacaktır. Bu söylemin kurucusu, Batıdır (Said, 2013, s. 11-14). Parla, Said'in Doğu hakkında Batının ürettiği söylemlerin ideolojik olduğunu ortaya koyduğunu belirtir. Ona göre, Doğu hakkında Batının ürettiği söylem egemen olduğu müddetçe, Doğu ancak bu söylem ve bu söylemin mitleri ile yansıtılabilecektir (Parla, 2018, s. 15).

Söz konusu söylemin içeriği ise şudur: Yakın çağın başlarında Avrupalı zihinler Doğuyu ve Batıyı tanımlarlar. Bu tanımlamaya göre, Batı Doğudan daha üstün bir dizi gelişmeci özelliklere sahipken, Doğu yokluklar içerisindedir. Batı eşsiz erdemlerle kutsanmış olarak tahayyül edilmektedir: Akılcıdır, çalışkandır, üretken, fedakâr, tutumlu, liberal demokratik, dürüst, otoriter, olgun, gelişmiş, becerikli, hareketli, bağımsız, dinamik, gelişime açıktır. Doğu ise, ötekidir: Keyfi, tembel, üretmeyen, egzotik ve karmaşık, despot, bozulmuş, olgunlaşmamış, pasif, bağımlı, durağan, değişmeyendir (Hobson, 2008, s. 23). Batının doğuyu tahrif ederek kurguladığı bu söylem, Doğu üzerinde hakimiyet kurmak için kullanılmaktadır.

Batının Doğuya karşı geliştirdiği bu söylemin muhatabı, daha çok İslam dünyasıdır. Batı, bugün, çatışma halinde olacağı ötekinin İslam dünyası olduğunu yeni bir söylem kurgulayarak ortaya koymuştur: İslamofobi.

İslamofobi terim olarak ilk kez 1997'de Runnymede Güven Raporu'nda basılmış ve "İslam'a Karşı Temelsiz Düşmanlık" olarak ifade edilmiştir (Runnymede Trust, 1997, s. 4). Kelime anlam itibarıyla İslamiyet'e karşı geliştirilen bir önyargıyı ifade etmektedir. Bu terim İslam'a karşı, irrasyonel bir korkunun doğurduğu ideolojik çekirdekten ortaya çıkan her türlü tartışma, söylem ve eylemi bir araya getirmektedir (Cesari, 2015, s. 64).

Müslümanlığa karşı önyargı son yıllarda oldukça artmıştır. Tüm Müslümanların dini fanatikler olduğu, gayrimüslimlere yönelik şiddet eğilimi içinde buldukları, eşitlik, hoşgörü, demokrasi kavramlarını reddettikleri inancı, Batıda hakim olmaya başlamıştır (Sajid, 2005, www.pij.org). İslamofobinin Batı dünyasında kökleşmesinde ise, Sovyetler Birliği'nin dağılması ve Doğu Bloğunun çökmesi ile oluşan ortam etkilidir. İki kutuplu dünya düzeninin bozulması, Batı'nın kendi kimliğini ötekine karşıt bir biçimde konumlandırarak, meşrulaştırma sürecini bozmuştur (Yüksel, 2014, s. 189). Geçmişte komünist ideolojinin doldurduğu alanı artık, küresel kapitalist dönemde siyasal İslam doldurmaktadır. Bu durum özellikle, 11 Eylül saldırısından sonra reel-politik tabloda karşılığını bulmuştur (Gülenç, 2011, s. 123).

Keyman, 11 Eylül'ün soğuk savaş sonrası dünyada, düşman öteki olarak kodlanan İslam ile gerçekleşen ilk somut karşılaşma olduğunu açıklamış ve önemli bir noktaya da dikkat çekmiştir: 11 Eylül'ü İslam ile özdeşleştirmek, İslam'ı terörizmle ilişkilendirmek zorunluluğunu doğuracaktır. İslami kimlik, 11 Eylül ile birlikte bilinmesi gereken kültürel bir nesne olmanın yanında, denetlenmesi gereken öteki olarak da kodlanmıştır (Keyman, 2002, s. 16). Bu kodlanma ile birlikte de uluslararası düzeyde yeni güvenlik politikaları gündeme gelmiştir. Artık Ortadoğu üzerine beliren politikalar radikalleşmiş ve bu bölgenin vatandaşlarına karşı önlemler artırılmıştır. Avrupa Birliği tarafından 2001'de Terörle

Mücadele Eylem Planı dahilinde, polis ve adli işbirliğinin artırılması, uluslar arası hukuk mekanizmalarının geliştirilmesi, terörizm finansmanının kaldırılması, hava güvenliğinin güçlendirilmesi, Avrupa Birliği'nin küresel eylemlerinin koordine edilmesi konularında kararlar alınmıştır. Yine Birleşmiş Milletlerce terörle mücadele konusunda bazı esaslar belirlenmiş ve özellikle ekonomik anlamda terör örgütlerinin finansmanının engellenmesi için ekonomik önlemler alınmıştır (Meriç, Yarar, 2015, s. 23). İslam kimliğinin terörizmle ilişkilendirilmesi, İslam ülkelerine karşı gerçekleştirilecek baskı ve hatta işgaller için bir meşruiyet mekanizması da olmuştur. Amerika Birleşik Devletleri'nin gerçekleştirdiği Afganistan ve Irak işgalleri bu bağlamda değerlendirilebilir (Meriç, Yarar, 2015, s. 22). Yine Avrupa'nın pek çok ülkesinde –Özellikle Almanya, Hollanda, İngiltere ve Fransa'da–İslam'ın terörizmle ilişkilendirilmesi, Batının hegomonik tavrı açısından dünya kamuoyundan onay almak için kullanılmaktadır.

Bu konuda, Elizabeth Poole'nin raporu dikkat çekicidir. Poole, İngiltere'deki Müslümanların medyadaki temsiline ilişkin hazırladığı raporda, Müslümanların birleşen olumsuz davranışlarının dinde var olan bir şeyden kaynaklanıyormuş gibi gösterildiğini belirtir. Bunun sonucunda ise, tüm Müslümanlar potansiyel birer terörist olarak görülür (Poole, 2002, s. 4). Avrupa Yabancı Düşmanlığı ve Irkçılığı Önleme Merkezi'nin raporu da Avrupa'daki Müslümanlara karşı tepkiyi belgelemiştir (Cesari, 2015, s. 64-65).

Avrupa'da Müslümanlara karşı gösterilen tepkilerde terörizmin yanında, yön değiştiren göç hareketlerinin de etkisi büyüktür. Göç karmaşıklığı, yeni bir düşmanlık kaynağıdır. Bu düşmanlık için baskın tema, biyolojik soya çekim ile değil, kültürel farklılığın, hayat tarzları ve geleneklerin aşılabilirliği ile ilgilidir (Balibar, Wallerstein, 2000, s. 30). “Postmodernizm ve İslam” başlığı altında ifade ettiğimiz çoğulculuğun, farklılığın, kimliklerin kabulü, bu çerçevede statü katmanlaşması bu noktada devreye girer. Batı sahip olduğu kültürel sermayeyi korumak adına içine kapanır ve kendisinden olmayan kimlikleri dışlar. İslamofobi, bu dışlamanın bir ürünüdür.

Batının uluslararası göçmen ve sığınmacı akınıyla yüz yüze kalması sonucu kültürel kimliğine ve uygarlığına yönelik hissettiği tehdit algısı İslam dünyasına karşı olan politikalarını da değiştirmiştir. İslam yalnızca bir din olarak değil, bir kültür ve medeniyet olarak da batının kendisine atfettiği evrensel kimlik karşısında bir antitez olarak kavramsallaştırılmıştır. Bu kavramsallaştırma islamofobik bir zihin yapısına yine davetiye çıkarmıştır (Yüksel, 2014, s. 189).

Cesari Avrupa'daki göçmen Müslümanların sosyoekonomik açıdan marjinalleşmelerinin de göçmenlere karşı duyulan nefretin islamofobi adı altında değerlendirilmesine neden olduğunu aktarır. En iyi tahminlere göre Müslümanlar Avrupa Birliği'nin hali hazırdaki mevcudunun yüzde 5'ini oluşturmaktadır. Fransa'da yaklaşık 4,5 milyon Müslüman yaşamaktadır. Kısacası sosyo-ekonomik açıdan da marjinalleştiklerinden Müslümanlara karşı uygulanan ayrımcılık sosyal sınıfları itibari ile de belirgindir (Cesari, 2015, s. 69-70). Hatta bu marjinalleşme itibari ile, Müslümanlar arasında iyi ve marjinalleşen, radikal Müslümanlar için kötü ayrımı yapılmaktadır. Aslında bu ayrım, siyasilere Müslümanlara karşı uygulanan politikalar için izah yapmalarında zorlandıkları zamanlar da bir açıklama olanağını onlara sunmaktadır. Cesari özellikle Sarkozy tarafından kullanılmış olan ve Alman medyasında da yaygın yer bulan bu iyi ve kötü sınıflandırmasının, Müslümanların potansiyel problem çıkarıcı olarak görülmelerinin kabulü manasına geldiğini ifade etmiştir (Cesari, 2015, s. 79).

Son olarak ifade edilmesi gereken bir nokta daha var: Huntington'un ifadesi ile Batı'nın çifte standartlara sahip olduğu gerçeği. Huntington'a göre, Batıda demokrasi Müslüman köktencileri iktidara taşımamak koşulu ile benimsenir. Silahsızlanma, İran ve Irak için dayatılan; ancak İsrail için dayatılmayan bir konudur. Serbest ticaret ekonomik büyümenin iksiri iken tarım için bu söz konusu değildir. İnsan hakları Çin ile ilgilidir; Suudi Arabistan bu konunun dışındadır. Petrol sahibi Kuveytlilere karşı saldırı suçtur; Boşnaklar için saldırılar engellenmez (Huntington, 2005, s. 269).

Tüm bu çifte standartlar meselenin kültürel olmanın yanında ekonomik bir boyutu olduğunu da göstermektedir. Batı çifte standartlı tavrını, ülkelerle ilgili münasebetlerini belirlerken de kullanmış, Müslümanlar terörizmle ilişkilendirilerek, dünyaya tehlike saçan bir medeniyetin üyeleri olarak gösterilirken bir yandan da sahip oldukları zengin petrol kaynakları sebebiyle kimi Müslüman ülkelerle

destluklar(!) geliştirilmiş ve bu ülkelerle bağlantılı gerçekleşen ve uluslararası hukuk kurallarınca apaçık suç teşkil eden olayların üzeri kapatılmaya çalışılmıştır. Gerek “Kaşıkçı Olayı” ile ilgili uluslararası hukuk kurallarınca da suç teşkil eden bir olayın, demokrasi ve insan hakları savunucusu Batılı ülkeler tarafından görmezden gelinmesi*, gerekse Yemen’de yaşanan insanlık dramına yine aynı Batının sessiz kalması bunun apaçık bir göstergesidir.

FRANSA’DA İSLAMOFOBİ VE MEDYADA GÖRÜNÜMLERİ

Avrupa’da yaşayan Müslümanların daha çok göçmen olmaları ve sosyoekonomik açıdan marjinalleşmeleri sebebiyle göçmenlere karşı nefret duygusunun beslendiğinden daha evvel bahsedilmişti. Fransa’da özellikle göçmenlere, Müslümanlara yönelik bir nefret söylemi geliştirilmekte ve bu söylem giderek de yaygınlaşmaktadır (Durakçay ve Gülal, 2017, s. 127). Bu nefret daha çok islamofobi adı altında değerlendirilmektedir.

Medya, bu nefretin ve islamofobinin Fransız toplumuna ve dünyaya pompalandığını önemli bir mecradır. Medya, islamofobinin kitlesel bir boyut kazanmasında önemli olmuştur. 4,5 milyon Müslüman’ın yaşadığı Fransa’da, yaşanan olayların faili olarak radikal İslamcıların gösterildiği ve Müslümanların potansiyel bir tehdit oluşturduğu üzerinde medya önemle durmaktadır.

Cesari bu konuda yaptığı araştırma ile Fransa’da medyanın, kamunun sahip olduğu önyargıları besleyen, bir yayıncılık anlayışına sahip olduğunu ortaya koymuştur (2015, s. 81-82). Fransa’da yönetici ve elitlerin ülke içinde birlik oluşturmak için, “öteki”leştirme yaptıklarını, yetkililerin ülke içerisinde sekülerizmi reddeden Müslümanlara karşı, ayrılıkçı ve uyum sağlayamayanlar damgası vurmak bakımından da medyayı kullandıklarını belirten Sayım, yaptığı araştırmada Fransa’da islamofobinin oluşumunda medyanın rolünü beş başlık altında değerlendirmiştir. Bu araştırma, konuya tarihsel bir perspektiften bakmak için de önemlidir. Bu beş başlık aşağıda sıralanmıştır (2017, s. 51-77):

- 1) İran Devrimi: İran Devrimi, Fransızların aklına “İslam’ın geri dönüşü mü?” sorusunu getirmiş ve Fransız basınında, o dönemde Humeyni Batı modernitesini tehdit eden bir kişi olarak tasvir edilmiştir. Ayrıca sürecin devamında Tahran, Müslüman dünyasının merkezi, Humeyni Müslümanların lideri olarak gösterilmiştir. Fransa’da İran Devrimi’nin böyle ele alınması, göçlerle birlikte Fransa’da yaşamaya başlayan Müslümanlara karşı toplumun tepki geliştirmesine neden olmuş ve toplumda Müslüman göçmenlerle Fransa’da yaşayan diğer kesimin bir arada yaşamasını engelleyen bir sonuca götürmüştür.
- 2) Başörtüsü Sorunu: Fransız basınında odaklanılan meselelerden biri de okullarda baş gösteren başörtüsü sorunudur. 1989 yılından itibaren ülke gündemine giren bu konu, Fransa’da laiklik kapsamında değerlendirilmiş, siyasilerin görüşleri ile medyada yerini bulmuştur. Eski Cumhurbaşkanı Mitterrand ve sol kesim başörtüsü problemi ile ilgili Müslümanların yanında dururken, sağ kesim ve yine eski bir Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy, Fransız geleneklerinin kabul edilmesinden yana görüşlerini medya aracılığı ile duyurmuşlardır. Bu konu ile ilgili Fransa’da yapılan araştırmalarda, dikkat çeken bir husus, medyada, başörtüsünü destekleyenlerin daha çok muhafazakar görünümlü kişilerce destekleniyor gibi gösterilmesi ve Müslüman kadınların erkeklerin baskısı altında yaşıyor izlenimi verilmesidir.
- 3) Sovyetler Birliğinin Dağılması ve Fransa’da İslam: 1990’larda Sovyetler Birliği’nin dağılması ile Batı için kızıl tehlikenin yerini yeşil tehdidin aldığı bir imaj oluşturuldu. Medyada artık Saddam Hüseyin, Humeyni’nin yerini alırken dünya üzerinde yaşanan her olumsuz olayın sebebi İslamiyet olarak gösterilmiştir. Fransa içinde de ılımlı ve radikal Müslüman ayırdımına gidilmiş ve radikal İslamcılarla mücadele edilmesi gerektiğine dair toplumda bir algı oluşturulmaya çalışılmıştır.
- 4) 11 Eylül Olayları: 11 Eylül olaylarının bir bütün olarak İslamiyet ile ilişkilendirilmesi, terörizmin İslamiyet ile birebir bağlantılı olduğunu dünya kamuoyuna açılmıştır. Fransa’da da

* ABD Başkanı Trump, Kaşıkçı olayı ile ilgili Riyad yönetiminin üzerine gidip küresel ekonomiyi yıkıma uğratmayacağını belirtirken, Suudi Arabistan’ın radikal İslamcı terör örgütleri ile mücadele ettiğini de ifade ederek İyi ve Kötü Müslüman ayırdımının Batı tarafından nasıl kullanıldığını da göstermiştir. Bu konuda Trump’ın açıklamaları için Bknz. www.tr.euronews.com, www.milliyet.com.tr, www.bbc.com vb.

geniş yankı bulan bu durum, İslamiyet'in reform edilmesi ve İslam dininin kendi içinde bir aydınlanma yaşanması gerektiğine dair bilgilerin medyadan topluma aktarılmasına neden olmuştur. Medya aracılığı ile İslamiyet adına hedeflenen kitle ise, muğlaktır. Bu da Batı'da ve Fransa'da belirsizlikten kaynaklanan bir korku halinin oluşmasına nedendir.

- 5) *Charlie Hebdo* Olayı: *Charlie Hebdo*, her tür inanca karşı ağır eleştiriler sergileyen bir mizah dergisidir. İnanç sahiplerince derginin kimi yayınları eleştiriye aşarak hakaret içeren bir boyuta ulaşmaktadır. Buna sebep, dini inancın kutsiyetinin ortadan kaldırılmaya çalışılmasıdır. Derginin İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in bir karikatürünü çizerek kapak yapması, Müslümanlar tarafından gösterilen tepkilere neden olmuştur. Bu tepkiler 2015 yılında tüm dünya tarafından kınanan bir boyuta ulaşmış ve İslamiyet yine terörizmle ilişkilendirilerek ele alınmıştır. Çünkü 2015'te 7 Ocak'ta dergiye bir saldırı düzenlenmiş ve 13 Kasım'da da Bataclan Konseri basılmıştır. Bu olaylar, islamofobik eylem ve düşünceleri artırmıştır.

Fransa'da medyanın islamofobi ile ilgili bu kullanımına karşın, Müslümanların bir karşı duruş sergileyebilmelerine ilişkin bir açıklamayı Sajid yapmıştır. Sajid, Müslümanların daha az nüfuzla sahip olmaları ve kamu platformlarına daha az ulaşma imkanlarının bulunması nedeni ile kendilerine karşı yöneltilen suçlamalar karşısında zor durumda kaldıklarını ifade etmiştir (Sajid, 2005, www.pij.org). Bu bakımdan Müslümanların medyayı kullanarak karşı bir duruş sergilemeleri ve mesajlarını kitlelere ulaştırmaları zorlaşmaktadır.

“YENİ ANTİSEMITİZME KARŞI MANİFESTO” SONRASINDA YAYINLANAN HABERLERİN *LE MONDE*, *LE PARISIEN*, *LE FIGARO* GAZETELERİ ÜZERİNDEN İNCELENMESİ

Fransa'da çıkan *Le Parisien* gazetesinde, 22 Nisan 2018 tarihinde bir manifesto yayınlanmıştır. Bu manifesto, İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in karikatürlerini yayınlamasıyla da ünlü *Charlie Hebdo*'nun haber editörlüğü ve yöneticiliğini yapan Philippe Val tarafından yazılmış ve aralarında eski Fransız Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ve birçok ünlü siyasetçi, aydın, sanatçı tarafından imzalanmıştır. Manifesto, “Yeni Antisemitizm Karşı Çağrı” adını taşımaktadır ve içeriğinde Kuran-ı Kerim'den Yahudi aleyhtarı olduğu ifade edilen ayetlerin çıkarılması istenmektedir. Bu kısımda, manifestoya ilişkin Fransa'da çıkan gazetelerdeki haberler çözümlenecek ve bu haberlerin islamofobi ile bağlantısı gösterilecektir.

YÖNTEM

Bu çalışmada, 22 Nisan'da *Le Parisien*'de yayınlanan “Yeni Antisemitizm Karşı Çağrı” adlı manifesto ile ilgili Fransa'nın üç büyük gazetesi olan *Le Monde*, *Le Parisien* ve *Le Figaro*'da yapılan haberler incelenecektir. *Le Monde* gazetesi, liberal-sol kesime hitap eden, Fransa'nın en fazla okunan günlük gazetesidir. *Le Parisien* ise sağcı, *Le Figaro* muhafazakar sağ kesime yakın duruşlarıyla dikkat çeken günlük gazetelerdir.

Çalışmada, *Le Monde*, *Le Parisien*, *Le Figaro*'da yer alan haberler manifestonun, *Le Parisien*'de yayınlandığı 22 Nisan'dan sonra bir hafta süre ile takip edilmiştir. Bir haftalık sürecin belirlenmesinde, manifesto ile ilgili ilk gelişmelerin olayın yeniliğine binaen ilk günlerde gerçekleşeceğine ve haberleştirileceğine dair bir kanıya sahip olunması etkilidir. Yalnızca *Le Parisien* gazetesinde, manifestonun bu gazetede yayınlanmadan önce haberleştiği 21 Nisan tarihli bir haber de çalışmaya, çalışmanın özü ile direkt irtibatlı olması sebebiyle dahil edilmiştir.

Araştırmada, aşağıdaki soruların cevabı aranmıştır:

1. Manifestoya ilişkin haberler hangi tema üzerine yoğunlaşmıştır?
2. Manifestoya ilişkin haberlerin başlıklarında yeni antisemitizm ve İslam arasında ilişki kurulmakta mıdır? Bir ilişki varsa, bu ilişkiye neden olan ifadeler ne sıklıkla verilmektedir?
3. Manifestoya ilişkin haberlerin spotlarında yeni antisemitizm ve İslam arasında ilişki kurulmakta mıdır? Bir ilişki varsa, bu ilişkiye neden olan ifadeler ne sıklıkla verilmektedir?
4. Manifestoya ilişkin haberlerin ana metninde yeni antisemitizm ve İslam arasında ilişki kurulmakta mıdır? Bir ilişki varsa, bu ilişkiye neden olan ifadeler ne sıklıkla verilmektedir?

5. Manifestoya ilişkin haberlerdeki kaynak kimdir? Bu kaynağın haberlerde kullanılma sıklığı nedir?
6. Manifestoya ilişkin haberlerde görsel argüman kullanılmış mıdır? Kullanılmış ise, bu görsellerde yeni antisemitizm ve İslam arasında bir ilişki kurulmakta mıdır?

Haberler incelenirken, içerik çözümlemesi tekniği kullanılmıştır. 22 Nisan-29 Nisan 2018 tarihlerinde gazetelerde yer alan 20 haberin tamamı incelenmiştir. Haberlerin 20 adet olması, çözümlemede herhangi bir bilgisayarlı istatistik tekniğinin –SPSS gibi– kullanılmasına gerek bırakmamıştır.

Çalışmada içerik çözümlemesi için hazırlanan kategoriler ve kodlama cetveline uygun olarak sayısal bulgular elde edilmiş ve değerlendirilmiştir. Değerlendirme yapılırken, 20 haberin tamamının tercümesinin yapılmasından da güç alınarak, çalışmanın sığ kalmaması adına haberler niteliksel olarak da yorumlanmıştır.

BULGULAR VE DEĞERLENDİRME

Yapılan incelemede aşağıdaki bulgulara ulaşılmıştır:

“Yeni Antisemitizmi Manifesto”ya ilişkin üç gazete üzerinde yapılan incelemede, manifestonun *Le Parisien*’de yayınlandığı 22 Nisan 2018 tarihinden sonra, 29 Nisan 2019 tarihine kadar bir hafta içerisinde *Le Monde*’de 8, *Le Parisien*’de 4, *Le Figaro*’da 8 haber yayınlanmıştır. *Le Parisien*’de yayınlanan haberlerden biri, 21 Nisan 2018 tarihlidir; ancak bu haber de 22 Nisan 2018 tarihinde yeniden güncellenmiştir.

Tablo 1. Manifestoya İlişkin Haberlerin Üzerinde Yoğunlaştığı Temaları Gösterir Tablo*

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Temalar			
Yahudi Cinayetleri	5 (% 62,5)	2 (% 50)	8 (% 100)
Kuran Reformu	3 (% 37,5)	4 (% 100)	5 (% 62,5)
İslamî Radikalleşme	2 (% 25)	3 (% 75)	6 (% 75)
30 İmamın Bildirgesi	-	2 (% 50)	1 (% 12,5)
İslamî Terörizm	-	1 (% 25)	1 (% 12,5)
Yeni Antisemitizmi kınayan yürüyüş	1 (% 12,5)	1 (% 25)	-
Manifestoyu imzalayan isimler	4 (% 50)	3 (% 75)	6 (% 75)
Manifestoya Tepkiler	3 (% 37,5)	1 (% 25)	5 (% 62,5)
Cumhuriyet’i geri getirme çağrısı	1 (% 12,5)	-	-
Gazetelerde Yer Alan Toplam Haber	8	4	8

“Yeni Antisemitizmi Manifesto”ya ilişkin yayınlanan haberlerin yoğunlaştığı temalar incelendiğinde, her üç gazetede de haberlerde daha çok Yahudi cinayetlerine, Kuran reformuna, İslamî radikalleşmeye ve manifestoyu imzalayan isimlere yer verildiği görülmüştür. Bunda, “Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto”nun içeriğinin bu temalardan oluşmasının payı vardır. Yapılan incelemede, *Le Figaro*’da yayınlanan haberin tümünde, *Le Monde*’de yayınlanan haberlerin yüzde 62,5’inde, *Le Parisien*’de yayınlanan haberlerin yüzde 50’inde Yahudi cinayetlerine yer verildiği görülmüştür. 2006 yılında İlan Halimi, 2012 yılında Toulouse’de bir okulda gerçekleşen cinayet, 2015’te Hyper Cacher saldırısı, 2017’de Sarah Halimi ve aynı yıl Mireille Knoll cinayetlerinin hepsine veya bir ya da birkaçına referansta bulunulan haberlerde, okuyucunun ilgisi çekilmek istenmiş ve bu cinayetlere dair manifestodan da alıntı yapılarak, “Bu, Emile Zola ve Clemenceau’nun ülkesinde sürdürülen sessiz bir etnik temizliktir.” ithamında bulunulmuştur. “Sessiz bir etnik temizlik” ithamı, haberlerin dramatize

* Haberlerde, birden fazla temaya odaklanıldığı olmuştur.

edilmesinde kullanılmış ve yaşanan olayları zamansal aralıklarla gerçekleştirilen bir soykırımla bağdaştırmıştır. Haberlerde, yalnızca Yahudi oldukları için öldürülen ve işkence gören insanların varlığından bahsedilmiş, bu olayların “antisemitizmin öldürücü terörü”nün yayılışının bir sonucu olduğu açıklanmıştır. Hatta istatistiksel verilere de yer verilerek olayların boyutuna dikkat çekilmek istenmiştir. Haberlere göre, Yahudiler Fransız toplumunun yüzde 7’sini teşkil etmektedir ve Müslümanlara göre 25 kat daha fazla tehlikededir (*Le Figaro*, 22.04.2018, 23.04.2018, *Le Parisien*, 21.04.2018, *Le Monde*, 22 Nisan 2018, 23.04.2018, 25.04.2018). Olayların faili ise manifestoya ve haberlere göre radikal İslamcılardır. Böylece radikal İslamcılık ile terör, aynı metin içinde kullanılarak aralarında ilişkisel bir bağ kurulmuştur. *Le Figaro*’da ve *Le Parisien*’de yayınlanan haberlerin yüzde 75’inde, *Le Monde*’de yayınlanan haberlerin yüzde 25’inde İslamî radikalleşmeden bahsedilmiştir. İslami radikalleşmeden bahsetmek, iyi ve kötü Müslüman ayırdımı yapmak demektir. Bu ayırım ise, daha önce de belirtildiği gibi Cesari’nin deyimıyla Müslümanları potansiyel problem çıkarıcı olarak kabul etmenin bir başka yoludur (2015, s. 79).

Manifesto ve haberlere göre, “Sessiz etnik temizlik”in engellenmesinin yolu ise, Kuran reformundan geçmektedir. İncil’deki Katolik Yahudi karşıtlığı içeren kısımların Vatikan tarafından kaldırıldığı gibi, Kuran-ı Kerim’den de “Yahudilerin, Hıristiyanların, inanmayanların öldürülmesi ve cezalandırılması” içerdiği ifade edilen ayetlerin ilahiyat makamlarınca kaldırılması talep edilmektedir. Kuran-ı Kerim’in reforma tabi tutulmasını öneren görüşlerin yer aldığı haberlerin tamamında, ayetlerde Yahudilerin ve inanmayanların öldürülmesi ve cezalandırılmasına ilişkin ifadelerin bulunduğu tekrar edilmiş, pekiştirilmiştir. Hatta kimi haberlerde Kuran-ı Kerim’in cinayet ve nefret çağrısı içeren ayetlere sahip olduğu vurgulanmıştır. Örneğin “Yeni Antisemitizm’ Müslümanları birbirine düşürdü” başlıklı, *Le Figaro*’da yayınlanan haberde, manifestonun imzacılarından Eski Eğitim Bakanı Luc Ferry’nin, Kuran’ın peygamber tarafından yazıldığı ve cinayet ile nefret çağrısı yapan ayetlerinin yeniden yorumlanmasını istediklerine dair görüşlerine yer verilmiştir (*Le Figaro*, 22.04.2018). Kuran reformuna dair gazetelerde yer alan haberlerin yüzdesi, *Le Figaro*’da yüzde 62,5, *Le Parisien*’de yüzde 100, *Le Monde*’de yüzde 37, 5 şeklindedir.

Haberlerde manifestoyu imzalayanlara da sıklıkla yer verilmiştir. Manifestoyu imzalayanlara ilişkin verilen bilgide Nicolas Sarkozy’nin ismi öncelikli olarak kullanılmıştır. Sarkozy’nin yanında, üç eski başbakan, seçimle gelen siyasiler, aydın ve sanatçıların da manifestoyu imzaladığı bildirilmiştir. Böylece manifestoya itibar kazandırılmak istenmiştir. *Le Figaro*’da ve *Le Parisien*’de yayınlanan haberlerin yüzde 75’inde, *Le Monde*’deki haberlerin yüzde 50’inde manifestoyu imzalayan isimlerden bahsedilmiştir.

Gazetelerdeki haberlerde, manifestoya Müslüman din adamları tarafından gösterilen tepkilerden de bahsedilmiştir. Tepki gösterenlerden biri Paris Büyük Camii İmamı Dalil Boubakeur’dur. Boubakeur, Müslümanlık inancına sahip Fransız vatandaşları ve Fransa’daki İslam’a karşı, yürütülen antisemitizm davasının haksız ve delüzyonal olduğu ve dini toplulukları birbirine düşürme riski taşıması üzerine durmuştur (*Le Monde*, 23.04.2018, *Le Figaro*, 23.04.2018, *Le Parisien*, 23.04.2018). Tepki gösterenlerden biri de Büyük Bordeaux Camii İmamı Tareq Oubrou’dur. Oubrou, antisemitizmi İslam’a atfetmenin saygısızlık olduğunu, Kuran peygamberlerinin üçte ikisinin Yahudi olduğunu bildirmiştir (*Le Parisien*, 23.04.2018). İslamofobi İle Mücadele Gözlemevi Başkanı Abdullah Zekri ise, manifestoyu mide bulandırıcı ve facia şeklinde nitelmiştir. Manifestoyu imzalayanların amacının ise, Müslümanları, İslam’ı ezmek olduğunu dile getirmiştir (*Le Parisien*, 23.04.2018). Fransa İslam Konseyi Başkanı Ahmet Oğraş ise, manifestonun bir saçmalık olduğunu, antisemitizmle birlikte mücadele etmek gerektiğini kaydetmiştir. Oğraş ayrıca, etnik temizlik ifadesinin çok sert bir ifade olduğunu açıklamış, kimsenin ezilme ve mağdur olma tekeline sahip bulunmadığını dile getirmiştir (*Le Parisien*, 23.04.2018).

Boubakeur, Zekri, Oğraş ve diğer Müslüman din adamlarının tepkileri gazetelerde yer almıştır (*Le Parisien*, 24.04.2018; *Le Figaro*, 22.04.2018, 24.04.2018, 25.04.2018; *Le Monde*, 26.04.2018). Ancak bu tepkilerin yer aldığı haberlerin *Le Parisien*’de ve *Le Monde*’de tamamında, *Le Figaro*’da yüzde 80’inde manifestoyu imzalayanların Müslüman antisemitizmini kınayan ifadelerine de verilmiştir. Yazar Pascal Bruckner’in sözleri üç gazetede de yer almıştır. Bruckner, manifestonun yaftalamak için

değil, reformist Müslümanların iyi niyetini teşvik etmeye yönelik bir girişim olduğunu belirtirken, liberal, aydın, reformcu Müslümanların ve kendileri ile birlikte manifestoyu imzalayan; ancak radikal İslamcılardan korkan bir takım Müslümanların da olduğunu vurgulamıştır (*Le Monde*, 23.04.2018, *Le Figaro*, 23.04.2018, *Le Parisien*, 23.04.2018). Avrupa Parlamentosu Milletvekili Brice Hortefeux'un ise, antisemitizmin asla yeterince kınanamayacağını belirten açıklamalarına yer verilerek, Müslüman din adamlarının tepkilerine karşılık verilmiştir (*Le Parisien*, 22.04.2018, 23.04.2018).

Bu konuda Müslüman ve dinler arası diyalog aktivisti Mohamed Guerroumi'nin sözlerine yer verilmesi de dikkat çekicidir. Guerroumi'nin, "Sure 9 çok şiddetli, Yahudiler veya kafirler Müslümanların düşmanı sayılıyor. Fransa'da genç Müslümanlara şu anda öğretilen şey budur." sözlerine haberlerde yer verilerek Müslümanların da Kuran reformu taraftarı olduğu açıklanmış, Müslüman din adamlarının tepkileri önemsizleştirilmek istenmiştir.

Tablo 2. Manifestoya İlişkin Haberlerin Ana Metninde Yeni Antisemitizm ve İslam Arasında Kurulan Paralel Bağın Sıklığını Gösterir

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Y. Antisemitizm-İslam Bağ	8 (% 100)	4 (% 100)	7 (% 87,5)
Gazetelerde Yer Alan Toplam Haber	8	4	8

Manifestoya ilişkin yayınlanan haberlerin ana metni yeni antisemitizm ve İslam arasında paralel bir bağ kurmaktadır. Müslüman din adamlarının tepkilerini içeren haberlerde de bu bağ, haberde manifestoyu imzalayanların ifadelerine yer verilerek karşılık bulmuştur. Yalnızca *Le Figaro* gazetesinde yayınlanan bir haberde bu bağ yoktur. Haber, "Yeni bir Müslüman antisemitizm" belirlemek "tehlikelidir" başlıklıdır. Fransa İslam Vakfı Başkanı Jean-Pierre Chevènement'in görüşlerinin ele alındığı haberde, yeni bir Müslüman antisemitizme işaret etmenin tehlikeli olduğuna değinilmiş, bu tür kötü niyetli bir genellemenin iç savaş ortamı yaratmada etkili olacağı dile getirilmiştir. Ayrıca *Le Parisien*'de yayınlanan manifesto karşısında, 30 imamdan oluşan bir topluluğun da bir manifesto yayınlamak Kuran'ın öldürme çağrısı yaptığı tezinin reddedildiğinden söz edilmiştir (*Le Figaro*, 24.04.2018).

Tablo 3. Manifestoya İlişkin Haberlerin Başlıklarında Yoğunlaşılın Temaları Gösterir

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Temalar			
Yeni Antisemitizm Manifestosu	-	2 (% 50)	1 (% 12,5)
Yeni Antisemitizme karşı mücadele	1 (% 12,5)	-	-
Manifestoya Tepkiler	2 (% 25)	1 (% 25)	2 (% 25)
30 İmanın Bildirgesi	-	1 (% 25)	2 (% 25)
Manifestoyu imzalayan isimler	3 (% 37,5)	-	1 (% 12,5)
Kuran Reformu	-	-	1 (% 12,5)
Müslümanlar arası görüş ayrılığı	-	-	1 (% 12,5)
Cumhuriyet'i geri getirme çağrısı	1 (% 12,5)	-	-
Müslüman Antisemitizmi	1 (% 12,5)	-	1 (% 12,5)
Gazetelerde Yer Alan Toplam Haber	8	4	8

Haber başlıkları incelendiğinde, *Le Monde* gazetesinde en çok manifestoyu imzalayan isimlere yoğunlaştığı görülmüştür. Bu başlıklar, “Yüzlerce insan ‘yeni antisemitizmi’ bir manifestoda kınadı”, Antisemitizm: 300’den fazla isim ‘etnik temizlik’i kınadı”, “300 ismin ‘yeni antisemitizme karşı’ olan çağrısı ‘savunduğunu iddia ettiği şey ile alay ediyor” şeklindedir (*Le Monde*, 21.04.2018, 23.04.2018, 26.04.2018). Başlıklarda dikkat çeken husus, yüzlerce insan ya da 300 insan ifadelerini kullanarak manifestoyu imzalayanların fazlalığına değinilmesidir.

Le Parisien’de başlıklar daha çok, yeni antisemitizm manifestosu ile ilgilidir. Bu başlıklar “‘Yeni antisemitizme karşı’ manifesto” ve “Manifesto: ‘Antisemitizmi asla yeterince kınayamayız’, diye açıklıyor Hortefeux” şeklindedir (*Le Parisien*, 21.04.2018, 22.04.2018). “Manifesto: ‘Antisemitizmi asla yeterince kınayamayız’, diye açıklıyor Hortefeux” başlığı, Hortefeux’un antisemitizmin asla yeterince kınanamayacağına belirtirken, bir manifestonun kınama için yetmeyeceğine işaret etmiştir.

Le Figaro’da başlıklarda, manifestoya tepkiler ve 30 imamın bildirgesine odaklanılmıştır. *Le Figaro*’da 8 haber yayınlanmasına karşın 9 tema seçilmesinde bir başlığın iki ayrı kategoriye dahil olmasının etkisi vardır. Bu başlık, “Antisemitizme karşı 300 ismin bildirgesi, 30 imamın bildirgesi: Céline Pina’nın çözümlenmesi” şeklindedir. Başlıkta görüldüğü üzere, 300 ve 30 karşılaştırması yapılmış ve 300’ün fazlalığı vurgulanmıştır (*Le Figaro*, 25.04.2018). Yine *Le Figaro*’da 30 imamın bildirgesine dair verilen diğer başlık ise, “30 imam radikalleşme ile mücadele taahhüt etti” şeklindedir (*Le Figaro*, 24.04.2018). Bu başlıkta da 30 imamın antisemitizm karşıtı bildirgesinden, Müslüman gençliğin radikalleşmesiyle mücadele edileceği kısmı alınarak, ön plana çıkarılmıştır. 30 imamın bildirgesi ise, yalnızca bu taahhütten ibaret değildir. Bildiride, Kuran’ın cinayet çağrısında bulunduğu fikrinin eşi görülmemiş bir şiddet olarak nitelenmesi; imamların Müslüman’ın ancak dininden uzaklaştığında barışçıl olabileceği düşüncesinin kötü bir cehalet ve zarar verici olduğunu belirtmeleri başlık dışı bırakılmıştır.

Tablo 4. Manifestoya İlişkin Haberlerin Spotlarında Yoğunlaşılın Temaları Gösterir

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Temalar			
Yeni Antisemitizm Manifestosu	-	-	-
Manifestoyu İmzalayan İsimler	-	1 (% 25)	1 (% 20)
Manifestoya Tepkiler	1 (% 33)	2 (% 50)	2 (% 40)
30 İmamın Bildirgesi	-	-	2 (% 40)
İslamî Radikalleşme	-	1 (% 25)	-
Cumhuriyet’i geri getirme çağrısı	1 (% 33)	-	-
Yahudi Nefreti	1 (% 33)	-	-
Gazetelerde Spot Kullanılan Haber Sayısı	3	4	5

Başlıklardan sonra spotlar, bir haberin en ilgi çekici kısmıdır. Okuyucular spotlara bakarak, haberin ana metnine ilişkin bilgi sahibi olabilirler. Başlıklarda olduğu gibi spotlarda da haber metninin en ilgi çekici yada vurgulanmak istenilen kısmı kullanılır.

Yapılan incelemede, *Le Monde*’de haberlerin yalnızca yüzde 37,5’inde spot kullanılmıştır. Kullanılan spotlarda ise şu detaylar dikkat çekmektedir: İlk spot Paris Büyük Cami İmamı Dalil Boubakeur’in yaklaşık üç yüz ismin imzaladığı manifestonun iddialarını reddettiğini belirtmesi üzerinedir. “Yaklaşık üç yüz ismin imzaladığı manifesto” şeklindeki ifade manifestonun hatırı sayılır bir insan grubu tarafından kabul edildiğini göstermek için önemlidir. Ayrıca spotta, Boubakeur’un manifestoyu reddettiğinin belirtilmesi ardından “Pazar Günü *Le Parisien*’de yayınlanan metin, ‘sessiz bir etnik

temizliğe' yol açacak 'Müslüman antisemitizm'i kınıyordu." cümlesi yer almaktadır. Bu cümlede "sessiz bir etnik temizlik" ve "Müslüman antisemitizmin" sebep sonuç ilişkisi çerçevesinde kullanılması, ilgi çekicidir. Spotla, Müslümanların ardışık olmayan zamanlarda, Yahudi topluluğuna karşı bir soykırım mücadelesi içerisinde bulunuyormuş gibi gösterilmiştir. *Le Monde*'de yer alan diğer iki spottan birisi Jean-Louis Borloo'nun Müslüman antisemitizmle mücadele için manifestolarla değil, Cumhuriyet'in yeniden getirilmesinin gerektiğine dair Müslüman antisemitizmini kabul ettiği cümlesini içermektedir. Diğer spot ise, Indiana Üniversitesi Çağdaş Antisemitizm Çalışmaları Enstitüsü'nde Doçent ve CNRS Topluluklar, Dinler ve Laiklik Grubu Üyesi Gunther Jikeli tarafından hazırlanan bir araştırma yazıdan türeyen, "Müslüman antisemitizmi gerçektir" başlıklı haberin spotudur. Spotta, Yahudi nefretinden bahsedilmiş ve bunun Müslümanlara özgü olmasa da Fransa'da yaygın bulunduğu açıklanmıştır. "Müslümanlara özgü olmasa da" ifadesi, Müslümanlar arasında da Yahudi nefretinin bulunduğunu ima etmektedir (*Le Monde*, 25.04.2018).

Le Parisien'de yayınlanan haberlerin tamamında spot kullanılmıştır. Bu spotların yüzde 50'si manifestoya tepki içeren Dalil Boubakeur'un dini cemaatlerin birbirine düşme riski olduğunu ve 30 imamın bu durumu "daha fazla tahammül edilemez" bulunduğunu ifade ettiği cümlelerden oluşmaktadır (*Le Parisien*, 23.04.2018, 24.04.2018). Diğer yüzde 50'lik kısımda ise, Philippe Val tarafından hazırlanan manifestonun, aralarında eski bir cumhurbaşkanı, üç eski başbakan, seçimle gelenler, aydınlar ve sanatçılardan oluşan 250'den fazla imza sahibini bir araya getirdiğini bildiren bir spot ile; bu manifestonun "İslamî radikalleşme"den beslendiğine dair Brice Hortefeux'un sözlerini içeren bir spot yer almaktadır (*Le Parisien*, 21.04.2018, 22.01.2018). Her iki spot da manifestonun olumlu değerlendirilmesine dönük bir özellik göstermektedir. İlk spotta ifade edilen manifestoyu imzalayan isimlerin önemli siyasi, aydın, sanatçı kesimden olması durumu manifestonun itibarını artırmaktadır. İkinci spotta ise, manifesto ve İslamî radikalleşme arasında ilişiksel bir bağ kurulmakta ve iyi ve kötü Müslüman ayırdımı akıllara getirilmektedir.

Le Figaro'da yer alan haberlerde ise, yüzde 62,5 oranında spot kullanılmıştır. Kullanılan spotların, yüzde 80'i yalnızca, manifestonun Müslüman din adamlarınca kınanması üzerinedir. Bu spotlar arasında bir tanesi ise, dikkat çekmektedir. Bu spot Céline Pina tarafından hazırlanan bir araştırma yazıdan türetilen habere aittir. Haberde, "Céline Pina, bu sabah *Le Monde*'de 'öfkeli imamlar' tarafından yayınlanan ve İslam'da antisemitizm olmadığını söyleyen bildirgeye tepki gösterdi. Ona göre, bu bildirge paradoksal olarak Müslüman liderlerin dinlerinin kutsal metinlerinden duydukları utançların altını çiziyor." spotu kullanılmıştır (*Le Figaro*, 25.04.2018). Spotta "Yeni Antisemitizme Karşı Manifestoya"ya tepki olarak, 30 imam tarafından hazırlanan bildirgenin aslında, Müslüman din adamlarının kendi dinlerinden duydukları utancı yansıttığının ifade edilmesi, gerek 30 imamı, gerekse 30 imamın bildirgesini itibarsızlaştırmaktadır. Haberde dikkat çeken bir başka detay ise, bu spotun hemen altında Céline Pina'nın kim olduğuna dair ara bir bilgi verilerek, Pina'nın sözlerinin kayda değerliğinin sağlanmaya çalışılmasıdır. Céline Pina için aynen şu ifadeler kullanılmıştır (*Le Figaro*, 25.04.2018): "Eski yerel seçimlerde seçilen Céline Pina deneme yazarı ve aktivist. 2015 yılında Pontoise'deki "Müslüman kadın" gösterisini kınadı ve yakın zamanda Silence Guilty'yi yayınladı (Kero edisyon, 2016). Fatih Boutjalhat ile tüm totalitarizme karşı savaşmaya ve cumhuriyetçi değerlerimizin vazgeçilmez evrenselliğini teşvik etmeye çalışan laik ve cumhuriyetçi bir vatandaş hareketi olan Viv (r) e la République'nin kurucusudur."

Tablo 5. Manifestoya İlişkin Haberlerde Kullanılan Kaynağı Gösterir*

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Kaynak			
Yeni Antisemitizm Manifestosu	5 (% 62,5)	3 (% 75)	4 (% 50)
<i>Yeni Antisemitizm</i> Kitabı	-	-	1 (% 12,5)

* Haberlerde, birden fazla kaynak kullanıldığı olmuştur.

Mısır Müftülüğü	Büyük	-	-	1 (% 12,5)
DalilBoubakeur		2 (% 25)	1 (% 25)	1 (% 12,5)
TareqOubrou		-	2 (% 50)	1 (% 12,5)
Abdullah Zekri		2 (% 25)	1 (% 25)	1 (% 12,5)
Ahmet Oğraş		1 (% 12,5)	1 (% 25)	-
Pascal Bruckner		1 (% 12,5)	1 (% 25)	1 (% 12,5)
BriceHortefeux		-	2 (% 50)	-
Nicole Belloubet		1 (% 12,5)	2 (% 50)	3 (% 37,5)
Hassen Chalghoumi		-	1 (% 25)	-
AlainKnoll		-	1 (% 25)	-
IsabelleBalkany		-	1 (% 25)	-
AnouarKbibeç		1 (% 12,5)	-	1 (% 12,5)
LucFerry		-	-	1 (% 12,5)
MohamedGuerroumi		-	-	1 (% 12,5)
Francis Kalifat		-	-	1 (% 12,5)
ChaimKorsia		1 (% 12,5)	-	-
CélinePina		-	-	1 (% 12,5)
Jean-Pierre Chevènement		-	-	1 (% 12,5)
Jean-Louis Borloo		1 (% 12,5)	-	-
EdouardDrumont		1 (% 12,5)	-	-
AmedyColulibaly		1 (% 12,5)	-	-
GuntherJikeli		1 (% 12,5)	-	-
Angela Merkel		1 (% 12,5)	-	-
Gazetelerde Yer Alan Toplam Haber	Yer	8	4	8

Haberlerin hangi kaynağın görüşlerine başvurularak yapıldığı, haberde kimin konuşturulduğu, kaynağın hangi cümlelerin nasıl kullanıldığı, haber içeriğinin yanlışlığının ortaya konulması bakımından önemlidir. Yapılan incelemede, her üç gazetede de kaynak olarak en çok “Yeni Antisemitizm Manifesto”nun ve Fransa Adalet Bakanı Nicole Belloubet’in kullanıldığı görülmüştür. Yeni antisemitizm manifestosundan kesitlerin alınarak yapılan haberlerin oranı, *Le Monde*’de yüzde 62,5, *Le Parisien*’de yüzde 75, *Le Figaro*’da yüzde 50’dir.

Fransa Adalet Bakanı Nicole Belloubet ise oransal anlamda fazla olmasa da her üç gazetede de en az bir haberde kaynak olarak gösterilmiştir. Haberlere Belloubet’in “Fransa’nın yapısı gereği bir çeşitlilik ve uyum ülkesi olduğu ve cemaatlerin savaşından kaçınmak için ne lazımsa yapılması gerektiği” sözleri konu olmuştur. Bu sözler, Belloubet’in Kuran reformuna atfen ifade ettiği sözlerdir.

Üç gazetede yer alan haberlerin tamamında kullanılan 25 kaynağın yüzde 64’ü Müslüman antisemitizmini olumlayan, yüzde 28’i ise Müslüman antisemitizm iddialarına tepki gösteren kişilerden oluşmaktadır. Bununla beraber yüzde 8’i de (25 kaynaktan 2’si) Müslümanların Yahudi aleyhtarı olduğunu desteklemek için kullanılmış iki uç örnektir. Bu örneklerden biri, Hyper Cacher’de yakalanan Amédy Coulibaly, diğeri de *Yahudi Aleyhtarı* broşürünün yazarı Edouard Drumont’tur.

Tablo 6. Manifestoya İlişkin Haberlerin Görsel Argümanlarında Yeni Antisemitizm ve İslam Arasında Kurulan Paralel Bağın Sıklığını Gösterir

Gazeteler	<i>Le Monde</i>	<i>Le Parisien</i>	<i>Le Figaro</i>
Y. Antisemitizm-İslam Bağ	3 (% 60)	2 (% 50)	4 (80)
Gazetelerde Görsel Argüman Kullanılan Haber Sayısı	5	4	5

Haberler gerek fotoğraf, gerek karikatür gerekse videolarla desteklenmiştir. Yapılan incelemede, görsel argümanla desteklenen haberlerinde *Le Monde* yüzde 60, *Le Parisien* yüzde 50, *Le Figaro* yüzde 80 oranında yeni antisemitizm ve İslam bağı kurmuştur. Bu bağı olmadığı görsellerin tamamında, haber kaynağının fotoğrafı kullanılmıştır.

Le Monde ve *Le Parisien*'de yayınlanan fotoğraflardan biri Mireille Knoll'un öldürülmesinden sonra yapılan yürüyüşle ilgilidir (*Le Monde*, 25.04.2018, *Le Parisien*, 21.04.2018). Yürüyüşte Fransa'dan birçok insanın antisemitizme karşı protestosu gösterilerek, haber içeriğindeki Müslüman antisemitizmi yürüyüş özdeşleştirilerek, suskunluk sarmalı bağlamında değerlendirilebilecek bir tepki ortaya konmuştur.

Bununla beraber haberlerde görsellik kullanılarak Yahudi halkının durumunun dramatize edildiği de olmuştur. Buna ilişkin bir fotoğraf, *Le Figaro*'da yer almaktadır. (*Le Figaro*, 22.04.2018).

Şekil 1. Bu fotoğraf Batı Kudüs'te kippa satan bir dükkanın önünde çekilmiştir. Thomas Coex/AFP (*Le Figaro*, 22.04.2018).

Fotoğrafta, demir kafes üzerinde asılı kippalar arkaya doğru flulaştırılarak çekilmiş, fotoğrafla dramatisasyon yapılmıştır. Bu fotoğraf, *Le Figaro*'da manifestonun *Le Parisien*'de yayınlanmasından sonra çıkan “Yeni antisemitizme karşı”: yüzlerce önemli isim bir bildirge imzaladı” başlıklı ilk habere aittir.

Bir başka fotoğraf ise, *Le Parisien*'de yayınlanan ve camide namaz kılan bir gence aittir (*Le Parisien*, 24.04.2018).

Şekil 2. LP/Yann Foreix (*Le Parisien*, 24.04.2018). Fotoğraf alt metni: “İslam'ın yıkıcı metinleri ve uygulamaları, Müslüman cemaatini öfkeliyor, dini bir anarşi ürettiyor, bütün toplumu sarsıyor”, diyor bu imamlar.

30 imamın bildirgesine ilişkin yayınlanan, “Otuz imam, antisemitizm ve terörizme karşı bir bildiri imzaladı” başlıklı habere ait bu fotoğrafta, tek başına camide namaz kılan bir genç sırt kısmından, karanlık bir biçimde gösterilmiştir. Fotoğraf çekimi yukarıdan yapılmıştır. Fotoğraf alt metni ve haber ana metninde odaklanılan temel nokta, Müslüman imamların yirmi yıldan fazla bir süredir Müslüman toplumundaki yıkıcı okumaların ve uygulamaların dini bir anarşi ürettiğini, bu duruma bazı imamların katkıda bulunduğunu, bu durumun kanserli ve bilinçsizce yapıldığını ifade etmesidir. Metin ve fotoğraf ilişkilendirildiğinde, fotoğrafla İslam'ın haberde anlatılan karanlık yüzüne vurgu yapıldığı görülmektedir.

Kullanılan diğer fotoğraflar, *Le Monde*'de Hyper Cacher saldırısına (*Le Monde*, 24.04.2018), *Le Figaro*'da cemaat halinde namaz kılan bir camiye aittir (*Le Figaro*, 24.04.2018). Bunun yanı sıra *Le Figaro*'da iki de video bulunmaktadır: Bunlardan ilki imzalanan manifesto, imamlardan Kuran'ın “nefret dolu” bölümlerini * yeniden yorumlamalarının talebi ve Paris Büyük Camii'nin bu durumu haksız ve sanrılı bir yargılama olarak kınaması üzerine durmaktadır (*Le Figaro*, 22.04.2018). Diğer ise, manifesto ve Albin Michel yayınevi tarafından yayınlanan on beş kişi tarafından hazırlanan ve *Yeni Antisemitizm* adını taşıyan bir kitabın Kuran'daki Yahudilik görüşünü sorgulaması ve buna imamlardan gelen cevabın verildiği (*Le Figaro*, 24.04.2018) iki video da bulunmaktadır.

Le Monde'de yayınlanan bir karikatür de ilgi çekicidir. Gunther Jikeli tarafından hazırlanan, “Müslüman antisemitizmi bir gerçektir” başlıklı araştırma habere konulan karikatürde elindeki hilal uçlu sabanı, Davut yıldızı şeklindeki çiçeğe, cami önünde duran ve bu çiçeği işaret eden bir Müslüman din adamının buyruğu ile kesmek için sallayan cellat gösterilmiştir. Müslüman din adamının buyruğu “dolandırıcı” şeklindedir. Burada cellat kılığındaki kişi radikal bir Müslüman'dır. Müslüman din adamı, Kuran'ı yorumlayan ilahiyatçıların, Davut yıldızı Yahudilerin temsilidir.

Şekil 3. *Le Monde*'de yayınlanan “Müslüman antisemitizm bir gerçektir” haberinin üst orta kısmına yerleştirilen karikatür (*Le Monde*, 25.04.2018).

SONUÇ

Çoğulluğa ve bu çoğulluk içindeki her bir parçanın değerliliğine dayanan postmodernizm, kimliklerin bir düşün olarak eş değer olacağı ya da görüleceği zemini üzerine kuruludur. Postmodern dönemde parçalanmışlık, çoğulluk, farklılık vurgusu yapılmakta ve kimlikler de çoklu özellikler göstermektedir. Bu dönemde kimlikler arasındaki farklılıklar; ayrı ayrı, mutedil bir biçimde yönetilmek istenmektedir.

Bu yönetme ve yönetilme biçimi, İslamî kimliği de etkilemiştir. Postmodernizm ile birlikte, hiyerarşik

* “Nefret dolu” ifadesi gazetenin kendisine aittir.

yapının reddi farklı dinsel kimliklerin belirginleşmesini beslemiştir. Postmodern dönemde hiçbiri diğerinden daha üstün olmayan kültürel yapıların ve dinlerin, dini kimliklerin yan yana sıralanacağı belirtilir. İslamî kimlik de bundan etkilenmiştir. Beklenti, İslamiyet'in yeni dünya düzeninin problemlerini çözüme kavuşturmak için bir siyasi ideolojik hareket olarak kendisini göstermesi ve böylece İslamî kimliğin benimsenmesidir.

Ancak özellikle 1990'lı yıllardan sonra siyasi, toplumsal alanda meydana gelen gelişmeler, beklentilere uygun değildir. Sovyetler Birliği'nin dağılması ve Doğu Bloku'nun çökmesinin ardından, iki kutuplu dünya düzeni bozulunca Batının kendi kimliğini ötekine karşı konumlandığı süreç de bozulmuştur. Bunun üzerine geçmişte komünist ideolojinin doldurduğu alana ise, Batı tarafından siyasal İslam konmuştur. 11 Eylül ile de süreç kendisini reel politik tabloda gösteren bir söyleme, islamofobiye emanet etmiştir. 11 Eylül, Batının İslamiyet'i terörizmle ilişkilendirdiği önemli bir dönüm noktasıdır. Bu noktadan sonra Batı hegemonik tavrına meşruiyet kazandırmak ve dünya kamuoyundan onay almak için bu ilişkilendirmeyi kullanmıştır.

Bununla birlikte Batı ve İslamiyet arasındaki ilişkinin çözümlenmesinde ele alınması gereken diğer bir nokta daha vardır. Bu nokta, uluslararası göç akımı ile Batının yeni kimliklerle karşılaştığı sürece bir tepki olarak geliştirdiği statü katmanlaşmasıdır. Kendinden olmayanı dışlamayı gerekli gören statü katmanlaşması, postmodernizm ile çağrılan ve hiyerarşik yapı yerine yan yanalığın tercih edildiği kimlikler için bir tehdittir. Özellikle savaşlar ve göçler nedeniyle içinde bulunduğu zor durum ekseninde Müslümanların itibarsızlaştırması bu çerçeveden ele alınabilir.

Batı'nın İslamiyet için geliştirdiği politikaların ve kurguladığı söylemlerin aktarıldığı en önemli mecra ise, medyadır. Dünyada İslamiyet'e karşı bir kamuoyu oluşturmak için kullanılan Batılı medya, özellikle son yıllarda geliştirdiği islamofobi çığırkanlığı ile faaliyetlerine meşruiyet kazandırmaktadır.

Bu çalışmada, Fransa'da yayınlanan *Le Parisien* gazetesindeki 22 Nisan 2018 tarihli "Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto" başlıklı haber üzerine yine Fransa'da yayınlanan ve en çok takip edilen üç gazetede *Le Monde*, *Le Parisien*, *Le Figaro* haberler incelenmiştir. "Yeni Antisemitizme Karşı Manifesto", İslam Peygamberi Hz. Muhammed'in karikatürlerini yayınlamasıyla da ünlü *Charlie Hebdo*'nun haber editörlüğü ve yöneticiliğini yapan Philippe Val tarafından yazılmış ve aralarında eski Fransız Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy ve birçok ünlü siyasetçi, aydın, sanatçı tarafından imzalanmıştır. Manifestoda, Yahudi aleyhtarı olduğu iddia edilen ayetlerin Kuran-ı Kerim'den Müslüman ilahiyatçılarca çıkarılması, talep edilmiştir.

Bu çalışmada, manifestonun yayınlanmasının ardından liberal sol kesime hitap eden *Le Monde*, sağ kesime hitap eden *Le Parisien* ve muhafazakar sağ kesime yakın duruşu ile dikkat çeken *Le Figaro* gazetelerinde yayınlanan haberler bir hafta süre ile takip edilmiştir. Elde edilen haberler, içerik çözümlemesine tabi tutulmuştur.

Çalışmada, haberlerin hangi tema üzerinde yoğunlaştığı, haber başlık, spot ve ana metin ve görsellerinde antisemitizm ve İslamiyet arasındaki ilişkisellik ortaya çıkarılmaya çalışılmıştır. Ayrıca, çalışmada yalnızca istatistikî bir değerlendirme yapılmamış, nitel değerlendirmelerde de bulunulmuştur.

Le Monde, *Le Parisien*, *Le Figaro* gazetelerinde 22 Nisan-29 Nisan 2018 tarihleri arasında 20 adet haber yayınlanmıştır. Bu haberler üzerinde yapılan çözümlemede ilk olarak haberlerin Yahudi cinayetleri, İslamî radikalizm, manifestoyu imzalayan isimler ve Kuran reformu üzerine yoğunlaştığı görülmüştür. 2006 yılında İlan Halimi, 2012 yılında Toulouse'de bir okulda gerçekleşen cinayet, 2015'te Hyper Cacher saldırısı, 2017'de Sarah Halimi ve aynı yıl Mireille Knoll cinayetlerinin hepsine veya bir ya da birkaçına haberlerde önemli oranda yer verilerek manifestoda talep edilen Kuran-ı Kerim reformuna meşruiyet kazandırılmak istenmiştir. Haberlerde Yahudilerin öldürülmesine ilişkin "sessiz etnik temizlik" ifadesinin kullanılması da, yaşanan olayları Müslümanların gerçekleştirdiği bir soykırımla bağdaştırmış, haber dramatize edilmiştir. Ayrıca haberlerde, yapılan araştırmalar sonucunda Fransa'da yaşayan Yahudilerin Müslümanlara oranlara 25 kat daha fazla tehlikede olduğuna da değinilmiş, bu istatistikî veri ile okuyucuda güven hissi uyandırılmak istenmiştir.

Haberlerde fail olarak radikal İslamcılar gösterilmiştir. İslamî radikalleşme, iyi ve kötü Müslüman

ayırımı yapmak için kullanılan önemli bir söylemdir. Bu söylem ile aslında Müslümanların potansiyel olarak tehlikeli oldukları kabul edilmektedir. Ayrıca, haberlerde gösterildiği kadarıyla, İslamî radikalizmi yalnızca manifestoyu imzalayanlar değil, manifestoya karşı çıkarak bir bildirme yayınlayan Müslüman din adamları da kabul etmektedir.

Haberlerde manifestonun talebine de sıkça yer verilmiştir. Manifesto Yahudilerin, inanmayanların, Hıristiyanların öldürülmesine dair Kuran-ı Kerim'de yer alan ayetlerin çıkarılmasını istemektedir. Haberler bu talepten bahsederken Kuran'ın nefret çağrısı yaptığından bahsetmişlerdir. Bu talep ile istenen aslında, kutsal bir metnin bütünlüğünü bozarak, onun kutsiyetini ortadan kaldırmaktır. Haberlerde bahsedilen diğer bir tema da manifestoyu imzalayan isimlerdir. Manifestoyu eski bir cumhurbaşkanı, üç eski başbakan, seçilmiş siyasetler, aydın ve sanatçıların imzaladığı belirtilmiş ve böylece manifestonun itibarı artırılmıştır.

Haberlerde Müslüman din adamlarının manifestoya gösterdikleri tepkilere de yer verilmiştir; ancak haberlerden biri hariç tamamında manifestoyu destekleyenlerin sözlerinden bahsedilerek karşılık verilmiştir.

Haberlerde başlıklarda daha çok manifestoyu imzalayanlardan, yeni manifestodan ve manifestoya gösterilen tepkilerden söz edilmiştir. Spotlarda ise, üç gazetede en çok manifestoya din adamlarının gösterdiği tepkiden bahsedilmiştir. Haberlerde kaynak olarak da en çok Yeni Antisemitizm manifestosunun kullanıldığı görülmüştür. Bununla beraber Fransa Adalet Bakanı Nicole Belloubet kullanılmıştır. Belloubet'in Fransa'nın yapısı gereği bir çeşitlilik ve uyum ülkesi olduğu ve cemaatlerin savaşından kaçınmak için ne lazımsa yapılması gerektiğine dair sözleri Kuran-ı Kerim'in değiştirilmesine atfen ifade edildiği için önemlidir. Son olarak haberlerde yer alan görseller de içeriğe hizmet etmektedir. Kullanılan karikatür, fotoğraf ve videolar da antisemitizm ve İslamiyet arasında paralel bir ilişki kurmuştur.

Üç gazetede de yeni antisemitizm ve İslamiyet arasında bir ilişki kurulduğu görülmüştür. Gazetelerde Vatikan nasıl İncil'i değiştirdiyse, Kuran-ı Kerim'in de Müslüman ilahiyatçılar tarafından değiştirilmesine dair manifestonun beklentisi ifade edilmiş, kaynak olarak en çok manifesto gösterilerek yoğun bir propaganda yapılmıştır. Özellikle Yahudi cinayetleri konusunda radikal İslamcılar hedef gösterilmiş, Müslümanlar potansiyel suçlu olarak addedilmiştir. Böylece uluslararası kamuoyunda, İslamiyet ve şiddet arasında bir bağ kurulmasına, İslamiyet'in antisemitizmle özdeşleştirilmesine neden olacak bir imaj oluşturulmuştur.

KAYNAKÇA

- Durakçay F. A. , Güneş A.G. (2017). Fransa'da Yükselen Nefret Söylemi ve Nefret Suçu: Tematik Bir Çözümleme. *Eurasian Journal of Researches in Social and Economic*, Vol.4, 126-145.
- Balibar E., Immanuel W. (2000). *İrk Ulus Sınıf*, N. Ökten (Çev.). İstanbul: Metis Yayınları.
- Baudrillard, J. (2011). *Simulakrlar ve Simülasyon*. O. Adanır (Çev.), Ankara: Doğu Batı Yayınları.
- Cesari, J. (2015). Batıda İslamofobi: Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri Arasında Bir Mukayese, İslamofobi. J. Esposito, İ.Kalın. (Ed.). *21. Yüzyılda Çoğulculuk Sorun* içinde (s. 63-95). İstanbul: İnsan Yayınları.
- Connor S. (2001). *Postmodernist Kültür*. D. Şahiner (Çev.), İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.
- Giddens, A. (2012) *Modernliğin Sonuçlar*. E. Kuşdil (Çev.), İstanbul: Ayrıntı Yayınları.
- Gülalp, H. (2003a). Modernizm, Postmodernizm ve İslamcılık. *Kimlikler Siyaset, Türkiye'de Siyasal İslam'ın Temelleri* içinde (s. 116-144). İstanbul: Metis Yayınları.
- Gülalp, H. (2003b). Tarihsel Perspektiften İslamcılık. *Kimlikler Siyaseti, Türkiye'de Siyasal İslam'ın Temelleri* içinde (s. 9-24). İstanbul: Metis Yayınları.
- Gülenç, K. (2011) Küreselleşme, Postmodernizm ve Siyasal İslam. *Kaygı Uludağ Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi*, Sayı: 17, 121-137.
- Hobson J. M. (2008). *Batı Medeniyetinin Doğulu Kökenleri*. E. Ermert (Çev.), İstanbul: YKY.
- Huntington S. P. (2005). *Medeniyetler Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Kurulması*. M. Turhan, Y.Z.C. Soydemir (Çev.). İstanbul: Okyanus Us Yayınları.
- Huntington, S. P. (2006). *Medeniyetler Çatışması mı? Medeniyetler Çatışması*. Ankara: Vadi

Yayınları, 23-56.

Jameson, F. (2011). *Postmodernizm ya da Geç Kapitalizmin Kültürel Mantığı*, N. Plümer, A. Gölcü (Çev.). Ankara: Nirengi Kitap.

Keyman, F. E. (2002). Globalleşme, Oryantalizm ve Öteki Sorunu: 11 Eylül Sonrası Dünya ve Adalet. *Doğu-Batı Düşünce Dergisi*, Yıl: 4, Sayı: 20,11-33.

Meriç, Ö., Yazar, N. (2015). İmparatorluğu Sorunsallaştırmak:# **Charliehebd**o Saldırısı ve İslami Radikalizm. *Ankara Üniversitesi İLEF Dergisi*, 2 (1),.11-43.

Parla, J. (2018). *Efendilik, Şarkiyatçılık, Kölelik*. İstanbul: İletişim Yayınları.

Poole E. (2002). *Media Representations of British Muslims: Reporting İslam*, Newyork: I.B. Tauris&Co Ltd.

Runnymede Trust. (1997). Islamophobia a Challenge for Us All. *Report of the Runnymede Trust Comission on British Muslims Anda Islamophobia*.

Said E. (2013). *Şarkiyatçılık*, B.Ülner (Çev.). İstanbul: Metis Yayınları.

Sajid, A. (2005). Islamophobia: A New Word for an Old Fear. *Palestine-Israel Journal*, Vol. 12, No: 2-3, Erişim: <http://www.pij.org/details.php?id=344>

Sayım, G. (2017). Batı'da İslamofobi ve Medya: Fransa Örneği. *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı* (Yüksek Lisans Tezi).

Tekin, M. (2015). Postmodernizmin 'Din' Sorunu. *Milel ve Nihal*, C: 12, S: 2, 7-24.

Toynbee, A. (1961). *A Study of History*, Volume 5, London: Oxford University Press.

Wakchaure, S. (2012). What is Postmodernism? *Proceedings of National Seminar on Postmodern Literary Theory and Literature*.

West, D. (2008). *Kıta Avrupası Felsefesine Giriş*. A.Cevizci (Çev.) İstanbul: Paradigma Yayınları.

Yüksel M. (2014). İslamofobinin Tarihsel Temellerine Bir Bakış. *Oryantalizm ya da Batı ve Öteki. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Mecmuası*, C: 72, S: 1, 189-200.

Gazeteler

«Contre le nouvel antisémitisme» : des centaines de personnalités signent une tribune. *Le Figaro*. (2018, 22 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

30 imams s'engagent à combattre la radicalisation. *Le Figaro*. (2018, 24 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

Antisémitisme : plus de 300 personnalités dénoncent « une épuration ethnique. *Le Monde*. (2018, 22 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

Antisémitisme: «procès injuste» contre les musulmans (Grande mosquée de Paris). *Le Figaro*. (2018, 23 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

Antisémitisme: le Coran au coeur de la controverse. *Le Figaro*. (2018, 24 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

Borloo, le M. Banlieues de Macron, tacle le manifeste contre l'antisémitisme musulman : "Remettons la République, pas par des phrases, pas par des tribunes. *Le Monde*. (2018, 29 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

Des centaines de personnes dénoncent «un nouvel antisémitisme» dans un manifeste. *Le Monde*. (2018, 23 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

Désigner un «nouvel antisémitisme musulman» est «dangereux» (Chevènement). *Le Figaro*. (2018, 24 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

Il convient de repenser les formes actuelles de la lutte contre l'antisémitisme. *Le Monde*. (2018, 24 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

Jikeli G. L'antisémitisme musulman est bien une réalité, *Le Monde*, (2018, 25 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

L'appel des 300 «contre le nouvel antisémitisme» «ridiculise la cause qu'il prétend défendre». *Le Monde*. (2018, 25 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/

Les musulmans divisés sur le «nouvel antisémitisme». *Le Figaro*. (2018, 22 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/

Manifeste : «On ne dénonce jamais assez l'antisémitisme», réagit Hortefeux. *Le Parisien*. (2018, 22 Avril). Erişim adresi: www.leparisien.fr/

Manifeste «contre le nouvel antisémitisme». *Le Parisien*. (2018, 21 Avril). Erişim adresi: www.leparisien.fr/

Manifeste contre l'antisémitisme : Boubakeur dénonce un «procès délirant» fait à l'islam. *Le Parisien*.

(2018, 23 Avril). Erişim adresi: www.leparisien.fr/
Manifeste contre le «nouvel antisémitisme» : la colère des représentants musulmans. *Le Monde*. (2018, 26 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/
Pina, C. Tribune des 300 contre l'antisémitisme, tribune des 30 imams: le décryptage de Céline Pina. *Le Figaro*. (2018, 25 Avril). Erişim adresi: www.leparisien.fr/
Tribune contre «l'antisémitisme musulman» : Dalil Boubakeur dénonce un « procès injuste et délirant ». *Le Monde*. (2018, 23 Avril). Erişim adresi: www.lemonde.fr/
Trump Kaşıkçı cinayeti ile ilgili CIA'ye Prens Selman'ı savundu. Euronews. Erişim adresi: <https://tr.euronews.com/>
Une autorité religieuse égyptienne dénonce le manifeste «contre le nouvel antisémitisme» ». *Le Figaro*. (2018, 25 Avril). Erişim adresi: www.lefigaro.fr/
Une trentaine d'imams signent une tribune contre l'antisémitisme et le terrorisme. *Le Parisien*. (2018, 24 Avril). Erişim adresi: www.leparisien.fr/

Extended Abstract

Postmodernism based on pluralism and the worthiness of each part of pluralism is on the basis that ignored identities in modern times will be equivalent as turn of mind or will be seen as equivalent. Deterioration, pluralism, dissimilarity are implied and identities display multiple characteristics in the postmodern period. Differences among identities are intended to govern separately and in a moderate way in this period. This governing and governed way has also effected Islamic identity. The rejection of the hierarchical structure of Postmodernism and the recall of conservative structures othered different and variable religious identities. It is stated that the cultural structures and religions, none of which is superior than the others, religious identities will be aligned within this period. Islamic identity has been also affected from this. It's expected that Islamism will demonstrate itself as a political ideological movement in order to solve the new world order's problems and so Islamic identity will be adopted. However, political and social developments especially after 1990s have not been compatible with these expectations. Bipolar world order has broken down after disintegration of the Soviet Union and the collapse of the East Block; in addition to these, the process which the West positioned its identity against the East has also collapsed; therefore, Islamism has taken the place of the field of communist ideology in the past. The foundation of the contrast between the West and Islamism stems from the old times. The West's contrast against the East which is actually based on the ground of the Crusades strengthened after Political Islam had substituted for Communism. The process on the September 11 gave place to the Islamophobia which is a discourse appearing on the real political spectrum. September 11 is a remarkable turning point where the West associated Islamism with Terrorism. After that point, the West used this relation so as to justify the West's hegemonic attitude and to obtain the approval of world public opinion. In addition, there is another point to be handled for the resolution of the contrast emphasizing West against Islam: The status stratification which the West developed as a reaction whenever the West came across new identities through international immigration. The status stratification considering isolation of the foreign party necessary is a threat for the identities called together with Postmodernism and preferred equality instead of hierarchical order. Particularly, disgrace of the Muslims within the difficult situation due to wars and immigrations can be viewed from this perspective. The most significant channel which the West's policies developed for Islamism and the determined statements are transferred is media. The Western media which is used for creating a public opinion against Islamism throughout the world has justified its actions via the repercussion of Islamophobia in recent years. In this study, the news from *Le Parisien* in France, titled "Manifest Against New Anti-Semitism" dated April 22, 2018 and the news from the most frequently read three newspapers: "*Le Monde, Le Parisien, Le Figaro*" have been discussed. "Manifest against New Anti-Semitism" has been written by Philippe Val who is the editor and director of Charlie Hebdo famous for Muhammad's comics and signed by such famous politicians as the former French President Nicolas Sarkozy, intellectuals, celebrities and many artists. Within this Manifest, it has been demanded that the verses from the Quran which are asserted to the opposite of Judaism should be eliminated. In this study, the news reported in the newspapers, *Le Monde* addressing liberal left wing after the publication of manifest, *Le Parisien* addressing right wing, *Le Figaro* drawing attention with its closeness to the Conservative Right Wing has been followed for one week. The collected news has been subjected to content analysis. In the study, many issues have been determined: which theme the news have been

centered upon, whether there is a mutual relation between Anti-Semitism and Islamism on the title of the news, its spot, whether main text and visuals have been bonded or not; if there is a bond, whether this bond is strong or not, who has been used as a source of the news and what is its statistical frequency of use. Furthermore, not only statistical analysis has been made but also qualitative evaluation has been carried out within the context of this study. As a result of the study, it has been observed that a parallel connection has been established between Anti-Semitism and Islamism in these three newspapers. The expectation on which the Quran will be changed by Muslim theologians is implied like how Vatican has changed the Bible. The manifest has been demonstrated as the main source of this and heavy propaganda has been made. Particularly, radical Islamists have been pointed as a target on Jewish murders and the Muslims have been declared as potentially guilty; what's more, even Islamism has been implied following Jewish murders in some news and it has been notified that "Don't kill" order from the Old Testament has to be preferred instead of the Quran in which "Don't hurt people living with you in peace" order asserted to be given to the Muslims.

